

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izjemši pondeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejeman za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrtih stopnje peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opravnštvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Národní tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 12. jan.

Tukajšen klerikalno-slovensk list je ondan nasvetoval, naj se med slovenskim kmetstvom podpisi in adrese nabirajo. Mi se za to nijmo zmenili, in še zdaj ne vemo, ali je v onem taborji res skleneno in uže kaj započeto o tem ali nič. A tukajšnji dopisniki v vnanje nemške liste so brzo poročali v širen svet, da se bodo pri nas adrese podpisavale zoper postave, ki bodo imele razmero med cerkvijo in državo urediti, da si dan denes še vsi ne vemo, kake bodo te postave. Torej klerikalci bi med poštenimi, a lehkovernimi našimi kmeti za nekaj podpis levoli, česar še sami ne poznajo. To bi bilo le mogoče, ako jim različne neresnice navezujejo, kajti od prihodnjih konfesionalnih postav je pričakovati, da bodo naredile mir med cerkveno in posvetno oblastjo. Če prav morda od početka kaki višji duhovni oblastniki ne bodo zadovoljni, pa se bodo kmalu udali, kakor je to povsod.

Mi precej lehko povemo, da se bodo nasproti postavili tacemu podpisovanju adres. Čemu bi se ljudstvo zopet vznemirjalo? In za tako reč? Mi ne bodo zamudili v svojih listih o tem ljudstvo podučiti in naši prijatelji na deželi nam bodo ustno gotovo energično pomagali. Sicer je v teh vprašanjih naše stališče jasno. Mi nikakor na te konfesionalne postave in na razmero med cerkvijo in državo ne pokladamo take važnosti kakor doktrinarni nemški liberalci, katerim je svobodnostna fraza in jezični liberalizem predostikrat le figovo pero, s katerim pokrivajo svoje narodne nemške gospodo-željnosti in krivico-ljubnosti proti drugim narodom, posebno proti Slovanom. Mi, ki vemo, da moramo najprej biti, potem stoprv se vprašamo, kakó biti, znamo tudi in poudarjamo, da najbolj važno in na prvo točko avstrijskega političnega dnevnega reda spadajoče vprašanje je **narodno** vprašanje. Nam bi torej največja želja bila, da se pred vsemi le-to najprvo reči. Kadar bodo mir med narodi narejen, rešena bodo druga vprašanja na mah in stranke se bodo vse drugače in vse bolj zdravo in naravno razvrstile.

Ali ker zdaj nemamo mi odločevati, pa ker menimo, da take postave ne bodo nam v narodnem obziru nič škodovale, pač pa občno svobodo pospešile, — nečemo in nesmemo narodove moči proti njim rastrošati.

Iz deželnih zborov.

Kranjski deželni zbor.

(VIII. seja 9. jan. Koniec,) Poročalec dr. Bleiweis pravi, da nema k temu, kar sta prečastita predgovornika dr. Costa in

dr. Zarnik za odsekovo poročilo povedala, nič jih ne bode domoljubje primoralo, da bi v pristaviti in gorko priporoča predlog finančnega odseka.

Dr. Razlag priporoča, da bi se pri izdavanji slovenskih šolskih knjig ozir jemal na jugoslovansko šolsko slovstvo in bi se deželni odbor dogovarjal z odborom za zalogo hrvatskih šolskih knjig.

Predlog finančnega odseka se potem s prenaredbo dr. Coste, ki nasvetuje, da se prestavljavcem daje primerno število brezplačnih eksemplarov, sprejme. Proti predlogu glasujejo samo poslanci nemškutarske stranke.

Kot poročalec deželnega odbora nasvetuje dalje dr. Bleiweis:

Deželni zbor naj sklene:

1. Dovoli se, da se nastavi učitelj za natoroznanske vednosti na gozdarski šoli v Šneperku in plača z deželnimi denarji.

2. Deželnemu odboru se naroči, nemudoma razpisati in oddati to službo, ki je za zdaj začasna in z letnimi 800 gld. in prostim stanovanjem plačana.

Poslanec grof Thurn želi natančnejega poročila v tej zadevi in poročalec izjavlja, da je namen deželnega odbora, deželnemu odboru nasvetovati združbo te šole, z dolensko kmetijsko šolo.

Predlog deželnega odbora se potem sprejme.

Dr. Zarnik nasvetuje, da bi se ja prestala in ob 6. na večer se nadaljevala. Zbornica pa sklene prihodnjo sejo v soboto 10. januarja.

(IX. seja 10. jan.) Poslanca dekan Grabrijan in fajmošter Pintar prosita daljnega odpusta, katerega jima je deželni glavar tudi dovolil.

Baron Apfaltern, dr. Suppan in Peter Kozler naznanjo, da se ne morejo udeležiti drenažne seje.

Dr. Razlag utemeljuje svoj predlog zaradi zboljšanja razmer ljudskega šolstva na Kranjskem. Govornik pravi, da je danes glavni smer vseh držav šolstvo zboljšati, ker je to na občno korist vseh državljanov, in denar, ki se izda za šolstvo, je na dobre obresti naložen. Pri nas je treba, kar se šolstva tiče, še mnogo popraviti; vsak ve, kako žalostno je videti na javnih pismih mnogokrat po šest križev. Ako se kmet nauči v šolah brati, potem se lahko po časnikih in knjigah v gospodarstvu izobražuje. In ako pride do tega, da bode postalno branje pri nas Slovencih občno znanje, potem bodo društvo sv. Mohora moglo izdati svoje knjige mesto kakor zdaj v 20.000, v 50.000 iztisih.

Za razvoj šolstva na Kranjskem je treba torej še mnogo storiti, in prvo je, da se učitelji bolje plačajo. Kajti, ako se jim v sedanjih deželah nudi po 500, 600 in 700 gl.,

jih ne bode domoljubje primoralo, da bi v naši deželi ostali. Brez dobrih učiteljev pa se tudi nij nadejati vspeha v šolah. Pa razen dobrih plač bi se skrbeti moglo še na drugem potu za zboljšanje učiteljskih razmer, namreč po dobrodelnih ustanovah, vzajemnih zavarovalnicah, in morebiti bi se dobil tudi kak delež iz državne loterije.

Predlog dr. Razlaga se izroči šolskemu odseku.

Poročalec Murnik predlaga za deželni odbor, naj se deželne hiše vrt hranilnici stoprva potem odda, kadar bode hranilnica intabularično obljubila, da daje svoje poslopje za večne čase realki.

Graf Thurn predlaga, da se vrt pri deželni hiši odstopi mestu ljubljanskemu od dežele v last.

Dr. Costa dokaže, da Thurnov predlog sprejeti ne gre, da bode sicer deželo v tem poslopju priprave in oskrbovanje trikrat več stalo, nego dozdaj najemnina in drugi stroški.

Poslanec Gariboldi: V tem slučaju vidimo, da hranilnica z zaupanjem prihaja k deželi, deželni odbor pa z nezaupanjem odgovarja. Hranilnica je žrtvovala 400000 gld. za realkino poslopje, torej skoraj ves rezervni fond, za to ne more kar za zmirom poslopja oddati, nego si nekaj pravice obdrži. Ona sicer poslopje za realko dá, — terja le en malo kos zemlje od dežele in to ne za-se, nego za ljubljanskega mesta olepšanje. Može, ki so pri hranilnici, so zanesljivi, bodo v svoji obljubi mož-beseda ostali. Ali bi ne bilo škoda, ko bi hranilnica lep dar, ki ga deželi ponuja za malo koncesijo, odtegnila zopet, ako to nezaupanje vidi. Zato prosim, naj se sprejme nasvet grofa Turna.

Dr. Bleiweis: Ko smo slišali, da hranilnica misli zidati poslopje za realko, smo se v tej zbornici srčno zahvalili jej. Ali zdaj so se stvari tako spremenile, da mora vsak domoljub proti njeni ponudbi glasovati zavoljo pogojev. Sploh so v zgodovini zidanja tega poslopja za realko tri zastavice, katerih si jaz ne morem rešiti. Prvič je bilo skleneno v hranilničnem občnem zboru, da se bode izdalno za zidanje 150000 do 200000 gl. To bi bilo dovolj.

Mora se pomisliti, da realka nij univerza, ne politehnika. V njo pridejo otroci od 10 do 17 let. Za te nij bilo treba monumentalne stavbe, da bi bil skoraj ves rezervni fond porabljen, temuč treba je bilo le primernega zidanja. — Drugič je bilo prej zmirom brati, da se zida realka na korist dežele in ljubljanskega mesta. Zdaj pa hranilnica neč nobene garancije dati, da bo poslopje le korist dežele in mesta. Ako se reče, da mora rezervefond varen biti, da zavoljo kredita mora hranilnica pravice do poslopja obdržati, odgovarjam, da ima hranilnica po de-

želi dovolj zaupanja brez vsega reservecorda. Tretjič je cela komisija izrekla, da deželni vrt ne dela realki nobene škode. Ako se izgovarjate na olepšanje mesta, moram reči, da za to olepšanje še nij čas prišel. Pisalo se bo prej 1950 predno bo ljubljanski magistrat tako daleč prišel, da bo mogel za olepšanje mesta hiše podirati. Meni se zdi, da za vsem tem nekaj drugačega tiči. Vprašam samo, kaj bi brez garancije storila hranilnica, ko bi enkrat realka postala slovenska.

Pl. Langer vpraša, zakaj se nij tudi tačas, ko se je šola v Šneperku snovala, tahi garancij iskallo kot zdaj? — Poudarja, da se je ljubljanska hranilnica povsod dobrotnico izkazala, kjer koli je šlo za šolstvo, torej se jej tudi tu sme brez garancij zaupati.

Dr. Costa odgovarja, da šneperska šola je le provizorična, deželni vrt se pa ne more le provizorično odstopiti.

Ko je še poročevalec Murnik govoril in iz hranilničnih pisem do deželnega odbora dokazal, da je prej hranilnica obetala, da bosta dežela in mesto imela vedno korist (fortwährenden Nutzen) od tega poslopja, zdaj pa na enkrat terja vrt od dežele in si še hoče pravico pridržati, da prekliče svoj dar.

Preide se k specijalni debati.

Dežman poprime besedo in kaže, kako se je naredila šola na Slapu, ki bo veljala v 30 letih čez 50.000 gld., a se ne ve, če bo kaj dobrih rezultatov imela. Pomišljajti proti hranilnici so neopravičeni. Dozdanja realka je v slabih prostorih, ki so zaduhli in zdravju mladine škodljivi. Realka še nij v novem poslopju, pa uže se bojite, da bi ven ne prišla. Dežmanu se zdi, da bi vseh premišljajev ne hilo, ko bi zapisano stalo nad vratu namestu „realschule“ morda „realka“. (Klici od desne: res je!) Ako se vam denarja za napravo orodja škoda zdi, varovajte ga drugje, ne mečite tisočev za breznamenne slovenske gramatike ven! (Viharni „oho“-klici na desni in na galeriji; predsednik opominja galerijo.) Dežman končem stavi predlog, naj se vrt prepusti s tem pogojem, da ga mesto zopet tacega nazaj da deželi, ako bi v poslopji več realke ne bilo.

Costa replicira. Na Slapu je tudi vse intabulirano za 30 let in dež. odbor nij prej za šolo nič izdal. Ako D. govorji o tesnobi v realki, naj pogleda rajši, kako tesno sede otroci v ljubljanski mestni šoli. Končem pravi, da boda dežela primerno realko sama zidala, ako te ne dobi.

Zavinšek nasvetuje posredovanje med obema stankama tako, da se sicer garancija izreče, a ne terja od hranilnice vknjenja v gruntne bukve.

Horak se sklada s tem predlogom, pa nasvetuje, naj se seja za deset minut preneha, da se poslanci pobogajo in z lepo dogovore o tej sitni stvari.

Kaltenegger tudi pomirljivo govorji.

Costa ne pusti, da bi se seja za 10 minut pretrgala, nasvetuje o tem glasovanje in z enim glasom večine se pameten, ker pomirljiv predlog Horakov zavriže.

Dr. Razlagu se stvar, odstop 150 kvadratnih sežnjev premalostna zdi, da bi se hranilnici, ki poklanja poslopje vredno 400.000 gld., stavili taki pogoji. Ti se stavijo lehko kasneje pri drugi priliki. — Tudi on priporoča posredovalen nasvet, kateri pa v zbornici ne najde dovolj podpore.

Ko je še poročevalec govoril, sprejme se

predlog d. odbora s 14 glasi proti 13, Horak nij glasoval.

Poročilo gospodarskega odseka o peticiji za podporo za kočevsko-črnomeljsko cesto, se izroči v poročanje deželnemu odboru.

Poročilo gospodarskega odseka o peticiji občine Stara-Loka zarad dovozne ceste k železnici, tudi dež. odborni.

Poročilo gospodarskega odseka o peticiji več občin zarad vredjenja grabnov na desni strani ljubljanskega močvirja, se izroči deželnemu odboru, da v prihodnjem zasedanju o tem poroča.

Poročilo zdravstvenega odseka o peticiji društva zdravnikov na Kranjskem za vredbo plač okrajnih ranocelnikov, se izroči deželnemu odboru, da v prihodnjem zasedanju, kadar pride uravnavna sanitarna policije na vrsto, o njej poroča.

Za uda deželne komisije za uredjenje zemljiškega davka se voli enoglasno baron Wurzbach-Tannenburg, predsednik kmetijske družbe.

Za namestnika se voli enoglasno poslanec Kotnik.

Predlog poslancev Kramariča, da se stroški za ukvarjanje vojakov, v tistih občinah ki imajo vojake zarad straže za živinsko kugo v smislu postave zaradi živinske kuge, povrnejo z državnega zaklada se sprejme.

Predlog poslancev dr. vitez Zavinška, da se uloži prošnja državnemu zboru, da se cena soli pomanjša, se odobri.

Prihodnja, predzadnja seja v pondeljek ob 10 uri.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 12. januarja.

Na Češkem so bile 10. volitve v državni zbor namestu onih deklarantov, ki so bili vsled nevstopa mandat izgubili. Voljeni so staročehi. Izmed „mladih“ je voljen samo Sladkovski. — Ker je bilo med mladimi in stariimi edino razpoložno to, ali udeležiti se deželnega zabora ali ne, — videti je iz teh volitev, da se je pasivni upor v češki narod res vživel. Kak bo vspeh? o tem nas uči prihodnost. Bog daj, da dober!

Ustavovernim listom veliko strabu prizadeva govorica, da je vlada v tirolskem šolskem vprašanju nekoliko koncesij naredila tirolski ultramontanski zborovi večini.

Vnanje države.

Bonapartisti so 9. januarja praznovali obletnico za Napoleonom, ki se je naredila za politično manifestacijo. Pri maši je bil princ Napoleon v črem plasti, in veliko delavcev je bilo zraven njega. Ko je bila maša končana, je pred cerkvijo kakih 2000 kričalo: Vive l' empereur! Rouher je moral ljudstvu priporočiti, naj spoštuje javni red. Izmed vseh francoskih škofov je samo oni v Troyes prepovedal obhajanje obletnice. — Nekateri zmerni politiki bi radi ministerstvo Broglie vrgli, in tudi Broglie sam če odstopiti. Mac-Mahon je prosil Goularda, naj z Décazesom naredi novo ministerstvo. Goulard če, da bi tudi nekaj republikancev bilo v kabinetu, Mac-Mahon pa želi, da bi prišli v kabinet nekateri strokovnjaki, ki niso udje parlamentu.

Spanjški Alfonsisti so imeli v Parizu več sej. V eni teh sej so se brala pisma Serrana in Espartera, ki čestitata kraljici Izabeli, da se je politično stanje v Madridu spremenilo. Sklenilo se je, papeža pridružiti, da škofu iz Urgela in drugim prelatom prepové, hoditi za Don Karlosom in njegovo stvar pospeševati. Korespondent

„Times“ iz Madrida prav optimistično piše; menda ga cenzura tako sili. On pravi, da so Alfonsisti zelo pobiti; da je ljudstvo zelo zadovoljno, da so v kabinet radikalni poklicani, in da Serrano ne bo Alfonza podpiral.

V nemškem državnem zboru bodo imele liberalne stranke naraščaj kakih petindvajsetih udov, med katerimi bo precej naprednjakov. Tudi ultramontanci in particularisti bodo imeli več sedežev, konzervativci pa bodo skoraj popolno zginili iz političnega življenja. — Ledochowski se je pokazal v pravi jezuitovski luči. V dveh strašno priliznenih pismih je namreč nemškemu cesarju in cesarjeviču za novo leto gratuliral. Ne ve se, ali je na svoje rafinirano zasramovanje dobil kaj odgovora ali ne. Povabljen je na 14. t. m. pred sodbo, ako ne pride, ga bodo siloma pritirali. — Klerikalci so eksistence papeževe konstitucije, s katero papež samovoljno prenareja pravico, ki je veljavna za volitev papeža, tajili. „Köln. Ztg.“ pa prinaša zdaj to pismo od besede do besede.

Dopisi.

IZ Zagreba 10. jan. [Izvirni dop.]

Zakoni o kodificiranji naredeb, izdani za upravo prejšnje vojn. krajine, o odkupu javnih težakov (deželne tlake), in o vseučilišči so zadobili previšje kraljevo potrdjenje. Za oživotvorene vseučilišča sestavilo se je posebno poverjenstvo, katero je svoje delovanje tudi uže začelo. Ako bog da, se bodo uže t. l. prvi učiliščni tečaji odprli. — Naš sabor bo še do 16. t. m. zboroval. Do tega dne bo tudi še razpravo o zakonskej osnovi o zadrugah dokončati mogel, katero mu je njegov zakonodalni odbor izdelal in tudi uže predložil. V tej zakonskej osnovi so izrečena sledeča vodilna načela: Nove zadruge se v prihodnje ne smejo več stvariti. Uže obstoječim zadrugam se pa ne brani tudi v prihodnje svoje združno življenje nadaljevati. Če vsi zadružani željo in zahtev izrečajo, da hočejo zadružno premoženje med soboj razdeliti, jim je to dovoljeno. Zadružno premoženje ima se po familijah (lozah) razdeliti, ki naj se nazaj do leta 1836. zasledujejo. Žene imajo pravico na isti del zadružnega premoženja, kakor možki. Privatnim nagodbam je razdelitev prepovedana. Delitev predvzima občinsko poglavarstvo pod nadgledom okrajne politične oblasti. To so, kakor sem rekel, vodilna načela za nas tako važnega zakona o zadrugah. Sme se reči, da se danes dobre dve tretjini našega naroda v komunističnih zadrugah živiti. Na Hrvatskej so zadruge manjše, po Slavoniji in v bivšej vojn. krajini pa sploh razmerno večje, sicer se pa tudi na Hrvatskem najdejo zadruge, ki broje črez 100 zadružanov in predelajo na leto do dve tisoč veder vina. Zadružno življenje našega naroda nij bilo nikoli po pozitivnih zakonih uredjeno. Zadruge so obstajale zgolj na temelji vtrjenih starih običajev, katere je rod rod izporočeval. Čudno je, da se v celej našej žurnalistiki niti en glas v obrambo naših zadrug do sedaj nij pojavil. Če tudi v saboru ne bo nobeden zastopnik besedo v obrambo te naše starodnevne socijalne forme spregoveril, je dosta žalostno. Etnografi pravijo, da nij samo jezik kriterium narodnosti, nego tudi običaji in oblika socijalnega življenja. V naših zadrugah leži en del, in sicer ne mali del, našega hrvatstva, našega slovanstva. Z razrušenjem naših zadrug, razrušil se bo

tudi dober del našega bitja, naše narodnosti. Ona ideja, za katero se moderni socijalizem uže leta in leta poteguje, za katero se je uže toliko krvi prelilo, uže toliko žrtev palo, in za katero bo v prihodnje še veliko in trdega boja, namreč vstvarjenje komunistične občine — in to so naše zadruge v malem — ta stvoritev se pri nas z zakonsko osnovo o zadrugah lahkomiselno in kratkovidno ruši. Zadružno ognjišče in zadružna miza ste nas do sedaj branili kmečkega proletarijata in kmečkega pauperizma, katera vidimo v zapadnej Evropi v tako strašnih formah. Mesto da bi se naše zadruge čuvale in zakonski vredile, razdevajo se, kakor nekdaj zidine Jeruzalema. Kdo se ne bi razplakal! Sicer bo še 100 in 200 let preteklo, predno se bo zadnja naša zadruga razdelila, pa kolikor jih bo še v prihodnje obstajalo, nad vsemi bo sekira v obliki zadružnega zakona vzdignena stala. Mi in Magjari smo na glasu kot dobri juristi, pa vsa veština naših juristov in zakonodajcev je do sedaj samo v tem se urila, kako forme zapadno-evropskega državnega in socijalnega življenja pri nas uvesti, ali naši zakoni so, z drugo besedo, kakor Nemec pravi „abklatsch“ zapadno-evropskih romansko-germanskih. Slovanskega značaja nema nobeden naš zakon na sebi. Časi, v katerih bo naš narod proti tem njegovo bitje ubijajočim zakonom reagiral, ne bodo izostali. Priroda svoj zakon o borbi za eksistenco še zmerom nij suspendovala, pa ga bo tudi v našem narodu zasvedočila.

Iz Budim-Pešte 9. jan. [Izv. dop.] Z novim letom so začeli pri nas trije novi politični časopisi v magjarskem jeziku izhajati, in sicer „Hunnia“ kot organ skrajne levice, „Baloldal“ kot organ Csavolskyjeve frakcije, in „Közzepart“ kot organ nove središnje stranke pod vodstvom Ghyzeyja. Opozicija je tedaj z novim letom na enkrat tri nove organe stvorila, vladajoča Deakova strankā pa ne enega. To je znamenje, da se naša opozicija vtrjeva in raste. To je povod, da so strankarske razmere spet predmet javne diskusije postale. — V borbi za državno samostalnost precenjivali so Magjari zmerom svoje fizične, moralične in gospodarske sile, in zato so v odločnih krizah zmerom kapitulirati morali. Katastrofi pri Mohaču in pri Vilagošu ste bili sad precenjivanja lastnih sil. Vse na to kaže, da Magjarov tudi v denašnjej krizi neslavna kapitulacija čaka. Možje leta 1848. in 1867. so bili dobri govorniki, pa prav slabi politiki. Podvzeli so, kar nijsko izvesti mogli, da! kar je izvesti za magjarski narod nemogoče. — Ministerska kriza je sicer za silo premagana, za stalno odstranjena pa nij, ravno kakor tudi strankarska, finančna in državna kriza ne. Szlavny je nominelno finančni minister, faktično pa upravlja z našimi financijami odbor enovajsetih, katerega je naš sabor v ta namen izbral, da prouči naše finančno stanje, ter da svoje nasvete v poboljšanje našega državnega gospodarstva saboru predloži. Bilanca med našimi državnimi dohodki in stroški se da samo odstranjencem celo odvišnih in nerazmerno dragih honvedov doseči. To je tudi Weninger kot pogoj za sprejetje njemu ponujene listnice finančnega ministerstva postavljal. Naši šovinisti pa o tem niti besedice nečejo. Honvedstvo jim je dražje nego bog ve kaj. Odprav-

ljenje honvedov bi bilo za nje drugi Mohač in drugi Vilagoš. Nazadnje pa vendar ne bo drugače mogoče bilance v našem državnem gospodarstvu doseči.

Mollinary, komisar za razvojničeno hrv. slav. vojno krajino, je bil več dñij v Budim-Pešti, ter se posvetoval s kraljem in z našimi ministri o tem, kako se naj prejšnja vojn. krajina sedanjega provizorija iznebi in pod upravo banske vlade v Zagrebu postavi, kar bi se še tekočega leta izvesti imelo. Kakor čujem, je bil vspeh tega posvetovanja pozitivno sporazumljenje med kraljem, našo vladno in Mollinaryjem. Sedaj bo Mollinary posvetovanje še z banom Mažuraničem v Zagrebu nadaljeval.

Suha in umiljata zima našim zimskim setvam nij ugodna. Če ne dobimo snega in ostrejega mraza, se je batit, da se poljske miši bodo preveč razplodile. V Slavoniji in v nekih županijah med Donavo in Tiso so vsejano seme do zadnjega zrnca pojele, tako da so morali gospodarji na novo orati in na novo sejati, kar prihodnjo žetev uže zdaj draži. Če bo letošnje leto tako slabo plenilo, kakor lansko, ne vem kaj bo!

Domače stvari.

— (V včerajšnjem deželnem zboru) je novi poslanec g. Obreza obljubo storil. Poročilo o tej seji prinesemo prihodnjič.

— (Pravda fajmoštra Jarcja proti „Tagblattu“) je trajala štiri dni pred deželno sodnijo. Obravnavalo se je v četrtek, petek in soboto. Včeraj v pondeljek je pa sodnja izrekla, da nema pravice (kompetentnosti) v tej stvari razsoditi, ker cela stvar spada pred porotnike. Malo čudno je, da sodnja nij tega prej vedela. Fajmošter Jarec pak je obsojen, da plača stroške obravnavanja, ki utegnejo znašati od 600 do 700 gold.

— (Iz Maribora) se „N. Fr. Pr.“ brzojavlja, da vlada in štajerski deželni odbor prenarejata politično razdelitev slovenskega Štajerja.

— (O „Preširnovem albumu“), ki ga izda slov. pisateljsko društvo, piše, kakor vidimo, dobro podučen ljubljanski dopisnik v goriško „Sočo“ tako-le: „Večkrat se poprašuje, kaj je s Preširnovem spomenikom, katerega je slovensko pisateljsko društvo v svojem občnem zboru lansko leta na svitlo dati sklenilo. Kakor mi je dobro znano, se Preširnov album v narodni tiskarni uže stavi. Da pa nij zagledal belega dne, ima svoj uzrok v tem, ker je bil prvič sklep, da se knjiga izda v enem letu, prenaglijen, kajti takega obširnega dela v enem letu in poleg tega še tako v nemirnem letu, kakor je bilo preteklo, nij mogoče dovršiti; — in drugič zadržuje knjigo tudi to, ker najvažnejši, najpotrebnejši spis za album še nij gotov. — G. Levstik je namreč prevzel nalogo, naslikati vse literarno gibanje v Preširnovi dobi; to delo bi bil tudi do pravega časa izvršil, a našel je v tem, ko je se stavek pisal, v licealni biblijoteki mnogo, do sedaj še nigder porabljenih in nikomur znanih Preširnovih pisem, in pisem Preširnovih prijateljev, kakor Andreja Smoleta, graščaka Rudeža, Matije Čopa in drugih. Poleg tega je tudi g. Dežman, custos ljubljanskega

muzeja, g. Levstiku blagodušno prepustil vso bogato Preširnovo zapuščino, kar je muzej hrani, da jo pri svojem spisu porabi. Tako se je g. Levstiku nabralo mnogo materiala iz katerega nam bode brez dvombe ustvaril imenito mojstersko literarno in kulturno studijo o Preširnovi dobi. Vsako veliko delo potrebuje dobrega časa. Vendar čujem, da g. Levstik v 4—6 tednih svoj spis dovrši. Potem se začne pridno tiskati album, ki bode gotovo monumentalno literarno delo. Nadejam se, da se bode i pisateljsko društvo po tem, ko izda to imenitno knjigo, spet obnovilo in oživilo.

— (Slovensko učiteljsko društvo) to je dotični odbor se v zadnjem „Tov.“ izgovarja, zakaj nij bilo v minulih počitnicah občnega zborna. Namesto tega nepotrebnega izgovora bi bilo nam ljubše kakovo poročilo o odborovi seji, katere uže menda leto dñij nij bilo. — Kaj, ko bi Vi, g. Močnik, kot tajnik učit. društva, rajše tu zborna in seje aranžirali, nego pri katoliškem pol. društvu.

U.

— (G. Lapanje v Ljutomeru) nam piše sledeče, da objavimo: Mnogi slovenski učitelji me poprašujejo, če se budem za dalje časa odtegnil javnemu delovanju na korist občnemu slovenskemu šolstvu, kar bi oni obžalovali. Tega ne budem storil. Ako mi neugodne okoliščine izdavanja šolskega lista ne bodo dopuščale, izdaval budem razne šolske spise v mesečnih zvezkih, o čemer budem o svojem času potrebno oznanil.

Razne vesti.

* (Zakaj se železnični vlak sme ustaviti.) Da velik sneg ali strašan vihar železnične vlake lahko vstavi, to je znano, da pa more majhna tropentica temu uzrok biti, bi ne verjet vsakdo. Te dni se poštni vlak vstavi vsredi polja med Muto in Hohenmavtom kar na enkrat. Ker se zdaj vedno nesreče gode, mislili so uže oni, ki so se peljali, da se je zopet kaj zgodilo, in začno popraševati konduktora, kaj se je zgodilo. Ta pa jih pomiruje: „Nikar se ne bojte, višemu konduktoru je trumpetica na tla padla, pa je rekел ustaviti, da jo je šel pobrat. Se ve da, trumpetica je majhna reč, imeti se pa le mora, da se lahko signal dà.

* (Predrzen potepuh.) 5. t. m. so se v Pragi v sodniški dvorani brale obsodbe. Od čede potepuhov, ki je štela deset udov, je bilo šest obsojenih, štirje pa ne. Neki mladenič, ki je bil na 7 let težke ječe obsojen, skoči na žensko, ki je bila naj bolj uzrok, da je bil on obsojen, jo trga in suje semtrje ter jo davi na vso moč. Gledalci so ostrašeni bežali. Sedniki in časniški poročevalci so mu zastonj branili. Še le, ko je prišel vodja zapora z več stražniki, je bilo mogoče hudobneža ukrotiti. Ženska je budo poškodovana.

* (Strašen mraz.) V petek po novem letu je bilo v Sibinji 26° mraza. Neki stražnik je zmrznil, predno je drug prišel. Volkovi so proti mestu pribeljali in celo noč po predmestjih tulili.

* (Vognjeniku Vezuvu) zopet strašno vrle in šumi. Včasi je slišati zamolklo grmenje. Neki učenjak, profesor Palmieri, ki je na opazovališči blizu Vezuva, pravi, da bo gora kmalu zopet začela ogenj iz sebe metati.

Narodno-gospodarske stvari.

Živinska kuga.

Le malo okrajev slovenske zemlje je živinski strah — kuga v teku minolega leta,

